

îmblânzitorul de cai

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

e doar o teorie falsă aceasta
cum că imposibilul ar exista
o descătușare din nimicuri
căroră le-am permis să se întâmple

dar

sub pielea mea aleargă caii liberi
negri
întotdeauna negri
care n-au purtat șei vreodată
în sălbăticie nimeni nu e supus
și banii șeicilor nu au nicio valoare

nisipurile ard sub sânii care-și unduiesc dunele
copitele bat ritmul nebunesc
dintr-un passo doble
pe care mi-l îngădui
abia după ce lumina
se refugiază de partea cealaltă a inimii

îndrăznește să te apropii
cu o bucată de jar în palme
să-mi așezi mâna pe coapsele încordate
dar nu mă chema
până nu-mi vei găsi un nume demn
și o prerie a libertăților neimpuse de alții

în fiecare deșert se-nalță și dispar oaze
cu palmieri în haine de gală
și ape fără torenți
în care fata morgana își piaptână părul
ca-ntr-o oglindă sfărâmată

după fiecare dună se-ascund cai
unii mai liberi decât alții
unii mai negri decât amurgul
sau mai albi decât vântul
spălat de păcate și prejudecăți

sub coama soarelui
simt trupul tău arzând ca o chemare
spre rătăcire

ca un zbor spre sâni absolutului
fragezi și plini de pasiune
rătăciți prin deșertul fără mărgini

lacom îmi las caii să zburde
să simt pe fiecare deget
chemarea fierbinte a coapselor
arcuite în jurul lagunei parfumate
și las liniștea să mă-nvăluie
când mă scufund cu tine în libertate

liliana trif & ioan grigoraș